

Ó ti zapeklití skřítci

Taky máte někdy pocit, že jste si to položili právě na to místo, kde už hodinu marně tu zatrachtilou věc hledáte? Musím se vám přiznat, a že těch přiznání v pátek bylo, já ten pocit mám velmi často. Ale vím, jak to je ve skutečnosti. To není tím, že bych snad nedej bože byla nepořádná, sklerotická či roztržitá ženská, to ani náhodou! Ne, mě si totiž oblíbila skupina trpaslíčků-záškodníčků. A je to věru kopa veselá. O schovce sekerníku se už snad ani vůbec nebudu zmiňovat (byl v knize na nočním stolku!), že hledám brýle a klíče, je věc vcelku normální a běžná. Ale co mi ti uličníci provedli včera! Píšu spoustu informací, které jsem vám chystala do dnešního Větrníku, a jedna, kterou mi diktoval Honzík, nebyla úplně kompletní. Když se vrátil s posledními podrobnostmi, marně jsem těch pár řádků vepsaných do rozsáhlého souboru hledala. Předesílám, že byly samozřejmě uložené! No, nenašli se. Doufám, že ti prcci zlomyslní, co se tady v tmavých koutech divadelních smějí, až si ručičkama plácají do otřásajících se bříšek, najdou ve Vysokém příjemnější bydlení, než v tom mém ošklivém paneláku. V kladném případě bych se totiž mohla stát ve svém bydlišti novou, lepší ženou. Nezapomnětlivou, vždy soustředěnou a vždy dochvilnou (nehledala bych přeci ty brýle, tužku, klíče od auta….)

tak se mějte krásně, vaše (jn)

Neděle 22. října 2006		
kdy	co	kde
14:00	velká uklízecí brigáda	Krakonoš a okolí
20:00	zhášení světel	tečka

Větrník, zpravodaj XXXVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Jarda Vondruška. Náklad 220 ks. Cena 8 Kč.

Právě čtete číslo 8.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVII. Sobota 21. října 2006



Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	**Nebe na Zemi**	velký sál
13:30		
14:00	**Ořechov u Brna**	
15:00	loučení Poniklá	malý sál
16:00	**Nebe na Zemi**	velký sál
16:30		
17:00	**Ořechov u Brna**	
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	slovo vyhlašovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	loučení Ořechov u Brna	
	předtančení	
	Sejkorák	všude

Recenze

DS J.J.Kolár při TJ Sokol Poniklá

Krvavý román

Dle knihy Josefa Váchala upravil Ladislav Horáček.

V první řadě je třeba si položit otázku, kdo je ve větší míře autorem textu Krvavého románu. Je to Váchal nebo Horáček? Josef Váchal (1884-1969) byl samorostlý a všestranný umělec - grafik, spisovatel, tiskař. V roce 1924, kdy vyšel surrealistický manifest, napsal Krvavý román, který také nese řadu surrealistických rysů. On však nikdy k žádné skupině nepatřil. V Krvavém románu se vyznává k pokleslému literárnímu braku, ale tím jak zpracovává fantasmagorii sebraných příběhů a neuvěřitelně je proplétá, odhaluje jejich půvabnou komičnost. Současně – zejména v postavě vydavatele Paseky – začleňuje vlastní, autobiografický příběh, ale zpracovává ho se stejným typem až dadaistického humoru. Díky tomu, že Paseka nemá na tiskařský papír, uzavře absurdní propletenec příběhu v jednom odstavci. Ladislav Horáček, náš současník, zpracoval Krvavý román do dramatického tvaru velice razantně. Nejedná se o autora, který by se s Váchalovým dílem setkal poprvé. Krvavý román pod jeho vedením otevřel v roce 1990 činnost nakladatelství Paseka.



Teď ke hře. V krátkém úvodu se Horáčkovi podařilo nastínit hlavní tón Váchalovy teoretické obhajoby krváku. Ve vlastním sledu příběhu postihl humor pokleslé literatury a v dopsaných písňových textech jej



ještě umocnil. Jednoho půvabu ovšem dramatizaci zbavil. A tím je až dadaistické pokračování a proplétání jednotlivých příběhů, krkolomnost a nepravděpodobnost děje (hlavní roli zde hraje náhoda). Myslím, že humor Váchalova díla by více vynikl, kdyby rozehraných příběhů bylo méně a byly rozvedenější ve svých dějových liniích. Také zakončení příběhů rychlým dovyprávěním s odůvodněním, že už není na papír, je myslím vtipnější, než scéna vyvraždění děvek. (Ostatně v románu se ukáže, že to byl stejně jenom sen.)

Partneři XXXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

COMPUTER SHOP CS 23
TTS SEMILY
HYBLER
ROKA s.r.o.
EMBA SOLID BOARD & BOXES
AD servis
METROSTAV
R Sager Die Garten-Galerie
CHAKO PŘÍKRY
P&P s.r.o.
BOLIJA
BEZEMA
KONICA MINOLTA
EPRONA

Pozvánka do Holic – OPRAVA

Podle včerejšího sdělení pořadatelů NP jednoaktovek v Holicích (Větrník z 20.10.) se její začátek posunuje až na sobotu **4.11.2006**! Původně měla přehlídka začít už v pátek večer. Důvod změn je prostý: několik souborů pro nemoc odřeklo účast. Podle programu zůstávají představení ve dvou blocích v sobotu a závěrečný seminář v neděli 5.11.2006.

Za vyhlašovatele SČDO Dušan Zakopal

Poděkování za výstavu

Vobskočák děkuje svým činitelům , Aleně Exnarové a Františku Svobodovi a Janu Vaverkovi ml., za zhotovení výstavy k 26. výročí Vobskočáku.

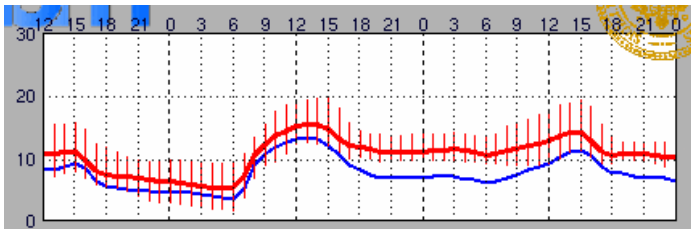
Protože se čas od času vyskytnou určité nepřesnosti v tiskovém vydání Větrníku, připravili jsme laskavému čtenáři sadu náhradních dílů, kterými za použití nůžek a lepidla (nejlépe Herkules) přelepí místa ve Větrnících, která mu zraňují jeho jemnocit.

Stříhejte prosím citlivě, pro přebývající písmenka jsou určeny bílé čtverečky. Pokud by však někomu nutně chyběl znak, jež není v této sadě náhradních dílů, rádi mu dodáme za mírný poplatek další sadu. Nechť Vás tyto náhradní díly provází při čtení minulých či následných Větrníků.

e	Č	ý	i	ř	ř	á	é	e	z	y	s	g	h	u	j	k	w	v	R	KDP
i	i	d	v	g	B	H	K	s	w	l	m	,	,	,	.	"	"	"	e	r	h
a	c	s	-	ě	é	é	h	o	o	ó	i	i	í	í	ý	ý	y	y	r	s	f
b	B	é	á	í	l	L	K	h	i	o	n	c	v	u	ú	l	k	m	n	n	e
u	i	p	p	s	s	z	z	z	r	e	z	h	b	m	(	(	)	)	c	d	Ď
ó	ú	ů	ů	0	0	0	0	1	38.	2	3	4	f	t	ť	Ť	u	y	a		

(red)

Předpověď počasí na sobotu:



Nemusíte mít obavy. Dnes večer sice trochu sprchne (a proto si vezměte na cestu na mikádo igeliťák). Nicméně nehrozí přimrznutí k ránu do ledu.

Režisér Pavel Plichta vytvořil dynamické představení ve kterém naštěstí není moc prostoru na přemýšlení o kauzalitě a souvztažnosti příběhu. Jeho hlavním cílem bylo okouzlit diváky půvabem nesmyslu. Šel cestou maximálního zdivadelnění jednotlivých scén. Vděčné jsou písničky zpívané na známé melodie v širokém žánrovém spektru. Notoricky známé melodie mají ve spojení s dadaistickým textem zvláštní kouzlo. Do řady scén zapojuje i postavy, které nemají s dramatickou situací nic společného (čarodějnice Háta, lesní havěť) a posiluje tak absurdnost jednotlivých scén.

V práci s hercem měl šťastnou ruku tam, kde se nadsázka spojuje s hodnocením postavy a volbou konkrétních, promyšlených gest (Jarda Urík a Tomáš Hájek) působivé jsou také postavy Jiřího Řehořka, který všechny své postavy hraje se suverenitou a komediální vervou. Bohužel nevyšla na sto procent důležitá postava Vypravěče v podání Václava Hájka. Předností jeho výkonu je permanentní soustředění na jevištní dění, negativem je ne vždy přesvědčivý přednes a málo pregnantní artikulace.





Přestože u ostatních postav někdy schází výraznější kresba postavy (nebo postav), nebo se uchylují k přehrávání, jednotícím prvkem je evidentní chuť zahrát si v kolektivu zajímavé divadlo. To platí i o zpěvu. Vzhledem k tomu, že se inscenace jmenuje Krvavý román, mohlo být krve jako komediálního prvku použito daleko více (proud modré krve u podříznutého Komisaře to jenom dosvědčuje).

K pozitivům inscenace patří rozhodně výrazný komediální závěr, kdy se do obecenstva vylije kýbl divadelní krve. K plynulému průběhu představení přispěla i znamenitá variabilní výprava, k pozitivnímu estetickému vyznění výtečné kostýmy.

Máša Caltová

Upíři, jitrnice nebo krev?

ODPOLEDNE

Odkud jste?

Lázně Bělohrad, Poniklá, Turnov…

Co očekáváte?

Určitě budu překvapená souborem, který hru nastudoval a těším se na to.

Nevím, je to tady z Krkonoš, tak to bude asi hezký.

Myslím, že to bude trošku strašidelné.

Jdu se pobavit.

Já si myslím, že to bude o upírech a jako že se tam budou navzájem zabíjet.

Ňákej smrťák, někoho tam uškrtěj.

Doufám, že tam žádná krev nepoteče.

Nevím, necháme se překvapit. Představu nemáme, v tom je kouzlo divadla, když nás překvapí něčím, co jsme nečekali.

Myslím si, že to bude o nějaké zabijačce a že se tam bude kuchat prase. Potom se z něho budou dělat jitrnice, tlačenky, ovar, škvarky a prostě všechno. A že se bude hodovat, bude se jíst a zapíjet slivovicí.

O čem myslíte, že to bude?

Jak chodili naši předchůdci pašovat zboží.

Proč se těšíte?

Protože tam prej hrajou Poniklái.

V rádiu takhle o tom poslouchám.

Jak se vám tady líbí?

Je to tady pěkné, pekárna, taky Krakonoš je hezký, ale zezadu moc ne, no.



Líbilo se vám představení?

Úplně super.

Moc.

Je to krásný.

Líbilo.

V š e m moc, jsme z Vrchlabí.

Moc hezký to bylo celý, veliká sranda, herci muzikální.

Krásný melodie, hezký zpěvačky, všichni herci by měli dostat opravdu velikou pochvalu.

Moc hezký – všechno.

Bylo to zajímavé, akorát některé pasáže tak trošku drhly, ale jinak to bylo dobré.

Bylo to pěkné, ale některé obsazení postav bylo až moc přehnané. Někdy až moc nudný.

Přišlo mi to falešné, hodně se snažili, to se cení, ale chtělo by to odborníky na zpěv.

Čestinka a Nicolka se s vámi loučí

Já netuším – ty netušíš!

Já netuším – ty netušíš,
Co se zítra stane.
Nevím – bude nebe modré
Nebo ušmudlané.
Já netuším – ty netušíš,
co za týden přijde?
Zda sluníčko na východě –
Na západě vyjde?
Ne, netuším, zda mě chřipka
Nečekaně skolí.
Též netuším, po nehodě
Zda neskončím s holí.
Tuším, že je sobota dnes
(to je věc dost jistá),
co bude dál, to rozhodnou
ta „nejvyšší místa“!
Jedno ale trochu tuším,
jedno mohu říci.
V roce 2007,
V tom říjnu měsíci,
Že se na vás budu těšit –
Všechny jak jste tady.
Jet či nejet, nechci řešit.
Nemám jiné spády!
Chci vás vidět – chci být s vámi,
Proto slibte mi to!
Neb kdybyste nepřijeli
Bylo by mi líto!
Tak se mějte, jak lze nejlíp
Mé přání k vám míří!
Buďte zdrávi – Vysočáci, buďte
zdrávi – Vobskočáci,
Buďte zdrávi prostě všichni!
Ahoj, Hlávka Jiří

A byla tma….

Vskutku – den si za dnem běží –
My jsme bledí – ale svěží –
Tlačíme to k pátku.
Odjet – brzy bude nutno,
Začíná být trochu smutno
V divadelním svátku.

Sedli jsme si do divadla
V tom – tma na jeviště padla
Černá jako pytel.
V hledišti jsme zatrnuli –
Na jevišti - žádné nuly –
To každý z nás viděl.

„Bude pauza, moji milí,“
pak jste znovu naskočili,
hráli zplna zase.
A nám s vámi bylo milo.
(Jen se něco přihodilo
ve Slávkově hlase).

Bylo možná skoro devět,
Do hlediště „šeptal“ medvěd,
Potleskem zněl sál.
Pak v hasičně sklenka mnohá,
Zpátky přivede vás touha
A hrajte – hrajte dál.

Opravte si adresu

V propozicích na soutěž Pohárek SČDO se vloudila chyba do kontaktní adresy na Jaroslava Vondrušku. Zcela správná adresa tedy zní: Jaroslav Vondruška, Vojtěchova 394, 289 07 Libice. (red)

ho dne následovat naši spolupracovnici Magdalénu Hejralovou, která v době indispozice všech zkušených techniků samostatně odsvítila nejedno představení a obě dopadla výtečně. Ano, i tak lze z role ubohé kuchyňské posluhovačky (tzv. ficky) povýšit na samostatnou osvětlovačku.

Ad 3. Jistě si mnozí všimli dramatické pauzy v dodávce elektrické energie. A jistě i následně zaznamenali, jak rychle technika umožnila v představení pokračovat. Trvalo pouhých patnáct minut a zvuk i světla opět fungovala. Technika denně naběhá desítky kilometrů – nebyl proto problém přiběhnout s elektrocentrálami na zádech. Snahu našich zkušených techniků však po pětadvaceti minutách překazili Krhounci z řad energetiků.

IV.) A když už jsme u sportu. Vyso(c)kému pracovnímu nasazení musí odpovídat také energetický příjem. Proto se každý potravinový dar stal honbou za cennými kaloriemi. Včerejší příklad: Nepečený dort, sprint na šest hrdel...5min 21-sec. Tatarák 8ks, skok do pěti krků...3min 46sec. Žemlovka 1 pekáč, hod do žaludku … 4 min 02 sec. Opravdu výtečné výsledky. Inu, technika v ledasčem konkuruje i těm nejlepším.

STDK

První dernisáž

„*Premiéra a derniéra v divadle je věc celkem obvyklá, dokonce někdy se mohou udít v tentýž den. Ale dernisáž bude jenom naše*!“ vzkřikl manažer občanského sdružení VOBSKOČÁK Jiří Hlávka. Minulou sobotu byla slavnostní vernisáží ve 14.15.16. hodin otevřena výstava uspořádaná ke kulatému výročí spolku ve výstavní síni vysockého muzea. Tuto sobotu měla proběhnout její dernisáž. Pro velký úspěch však vedoucí muzea Alice Sládková požádala, aby byla výstava prodloužena do 20. listopadu. Všichni s návrhem souhlasili a tak dernisáž proběhla pouze symbolicky.

„*V Miletíně se letos otevřelo muzeum amatérského divadla a jeho ředitel mým prostřednictvím požádal spolek o vybavení vlastního koutku VOBSKOČÁKu a tak budeme součástí stálé expozice*,“ informoval o novinkách prezident Jiří Pošepný.

Členové tento požadavek odsouhlasili a rozhodli, že se budou po měsíci v Miletíně střídat v roli sádrového Áši.

(jn)

Vypněte mozek

VEČER

Máte představu do čeho jdete?

Určitě. Do divadla. Jdeme na Krvavý román. Hrajou tam moji příbuzní, tak doufám, že se mi to bude líbit.

Vzal jsem si červenou košili, aby ta krev nebyla tolik vidět.

Vím, že hraje Poniklá.

Nevím, vo co de, moc.

Jdu na veselou hru Ponikeláků, prej to je kravina a prej to je prima, tak se na to hrozně těším, to je lepší než televize.

Vůbec ne.

Do toho našeho divadelního domu.

Myslím, že du do krve. Do Krvavýho románu, doufám, že to je ten od Váchala.

Samozřejmě, že vím. Moc se na to těším. Ponikelští hrajou s vervou.

Já už jsem byl. Je to poměrně dost zvláštní kabaret.

Které představení bylo nejlepší?

Líbilo se mi jedno v pondělí .

Mně se líbily Zvonokosy a Malované na skle.

Kuks.

Nejvíc se mi líbili Žlutičtí, bylo všechno tak, jak si představuju divadlo.

Všechny byly pěkný.

Pyšely, docela i Boleradice.

Rejžák.

Žádný nepropadlo.

Jak si představujete Krakonoše?

Velikej, přísnej, fousatej a spravedlivej.

To vím. To je takovej krásnej milej kluk, my jsme spolu tady blbli už léta. Myslím si, že má vliv nahoře, že tam drží tenhle tejden dobrý počasí.

Vejška dobrá, kapku statnější.

Vysokej, fousatej, hodnej a spravedlivej.

Vypadá dobře, znám ho z Harrachova.

Dlouhý vousy, dlouhá hůl, vošuntělej kabát, jako v pohádkách.

Jestli můžu říct, tak to je Vláďa Jiroušů z Poniklý, ale já to nebudu říkat.

Já ho mám doma, dřevěnýho, krásnýho.

Vzor ve všem.

Vždyť ho tady vidím denně. Nebála bych se ho, považovala bych ho za kouzelného dědečka, líbí se mi na něm, že je symbol hor.



Dobrotivý člověk.

Jaký si odnášíte zážitky?

Takový smíšený, pro zábavu to bylo velmi zajímavý, ta scéna s tím starým pánem.

Bylo to moc pěkný, zajímavý zpracování, kouzelný bylo pojídání lidskýho kolena, to nemělo chybu.

Perfektní, veselý.

Originální.

Bylo to moc hezký, jsme uvolněný absolutně.

Nejvíc se mi líbilo, jak tam "žrali" v tý márnici - seděl jsem v první řadě - tak usilovně, najednou odhodila kus masa, mě to spadlo na košili, nevím, kdo mi ten flek zaplatí. Pobavil jsem se, musel jsem teda vypnout mozek, je to jenom legrace.

Mělo to zpěvy, mělo to svůj řád, měli to perfektně udělaný a bylo to jednoduchý, vtipný a pro diváka .srozumitelný

Herci

Jak se vám dneska hrálo?

Všichni měli výbornou náladu, energii, bylo to výtečný.

Publikum bylo báječný, tleskalo do poslední chvíle, podpořili nás určitě.

Skvěle.

Jsem spokojený.

Naposled vás zdraví **Pepík a Bonggo**

Dnes se představuje

DS J.J.Kolár při TJ Sokol, Poniklá

„Protože jsme sousedé, tak máme k Vysockým vztah jednoznačně kladný," řekl soubor z Poniklé, který vystupuje sice na Krakonošově divadelním podzimu poprvé, ale protože žijí opravdu v těsném sousedství, přehlídku znají a mají ji rádi.



I oni slibují polepšení se, co se týká výstavy k výročí VOBSKOČÁKu. Zatím si ji prohlédnout nestihli.

Jakmile se souborů dotážete na problémy, které jim ztěžují práci a zvláště na finance, většinou reagují všechny stejně. Ani Ponikelští nebyli výjimkou: *„No, že se ptáte….."* řekli pouze.

Na existenci divadla mají názor zcela jednoznačný: *„Divadlo žilo, žije a žít bude. A jaci jsme…. Asi nejlepší!"*

(red)

své komplexnosti, tj. včetně požadovaných příloh.

Pokud by z ekonomických důvodů došlo ke zkrácení národní přehlídky a omezení počtu přijatých inscenací na počet nižší než počet možných nominací z regionálních přehlídek, budou pro jednání programové rady KDP tyto nominace platit jako doporučení na prvním místě a uplatněná doporučení budou platit v určeném pořadí posunutém o jedno místo níže.

Se soubory zařazenými do programu národní přehlídky uzavře pořadatel, občanské sdružení VĚTROV ve Vysokém nad Jizerou smlouvu o vystoupení, v níž budou vymezeny podmínky vystoupení a pobytu ve Vysokém nad Jizerou.

Ekonomickou agendou národní přehlídky KDP je pověřen pořadatel, Občanské sdružení VĚTROV ve Vysokém nad Jizerou.

Licencované přehlídky pro výběr na KDP Vysoké nad Jizerou v roce 2007

Sadská – střední Čechy
Žlutice – Karlovy Vary a Plzeňský kraj – Západočeská oblast SČDO
Josefův Důl – oblast České středohoří a Pojizeří
Miletín - VSVD Královéhradecko
Brněnec – VSVD Pardubicko
Němčice nad Hanou – střední Morava
Štítina – DCP – severní Morava
Trhové Sviny -jižní Čechy
Boleradice – jižní Morava

Spolek Techniků Divadla Krakonoš

Jako každý rok o přehlídce, i letos, se na půdě divadla Krakonoš děje mnoho věcí, které ucho divákovo a návštěvníkovo nezaslechne a oko nepostřehne. A to na území techniky. Je tu však Větrník, jehož můžeme využít, ve snaze osvětlit několiko záhad a bludů našemu návštěvníku.

Tedy zaprvé. Jistě si někteří pozorní diváci všimli, či spíše zaslechli, že při jednotlivých inscenacích již není slyšet dříve slyšitelný rušivý zvuk. Ten připomínal vlak projíždějící zatáčkou. Zvuk je způsoben mosaznými kartáči přejíždějícími po měděných závitech patřících světelnému pultu. Regulační autotransformátor typ 28-S3/30 neboli obousměrné stavědlo systému Bodoni používaný naším divadlem od věku pradávného až do současnosti byl totiž pro větší pohodlí lidských sluchovodů nahrazen digitálním světelným pultem Strand řady 200.

Nyní zadruhé. Jistě jste si všimli, že vítání bylo v hlavní režii mladých techniků. Ano, zkušenější technici už mají dost starostí sami se sebou, a tak nezbylo nic jiného, než zaučit novou krev. A ta se osvědčila i mimo divadelní nádvoří. Doufáme jen, že jim to zůstane, aby mohli jedno-

boru národní přehlídky je právo zařadit do programu vystoupení hostujících souborů, přičemž jejich výběr není omezen na soubory z míst, které mají venkovský charakter.

Každý soubor se může zúčastnit se stejnou inscenací pouze jedné regionální přehlídky, která je programově postupovou pro národní přehlídku venkovských divadelních souborů KDP ve Vysokém nad Jizerou. Pokud bude soubor nominován a/nebo doporučen z více než jedné regionální přehlídky, budou takové nominace nebo doporučení neplatná.

Opakovaná účast souboru se stejnou inscenací i v jiném roce je považována za účast na druhé regionální přehlídce. Účast se stejnou inscenací na jiné oborové přehlídce není soutěži venkovských divadelních souborů na překážku.

Navrhovatelé nominují či doporučují inscenace prostřednictvím **PŘIHLÁŠKY – EVIDENČNÍHO LISTU SOUBORU A INSCENACE** (viz vzor v bulletinu d´ARTAMAn), které odešlou **ve dvojím vyhotovení** na adresu přípravného výboru KDP ve Vysokém nad Jizerou (Ing. Josef Hejral, 512 11 Vysoké nad Jizerou čp. 115; e-mail: pv@kdpvysoke.cz).

U nominovaných souborù je třeba souběžně s přihláškami odeslat tyto přílohy:

a) osoby a obsazení, včetnì údajù o režisérovi, scénografovi, autorovi hudby apod.;

b) textovou předlohu inscenace; v případě významných úprav i původní text;

c) hodnocení inscenace se jmény hodnotitelů a s oznámením člena odborné poroty, vyslaného na jednání programové rady národní přehlídky.

Na výzvu pořadatele národní přehlídky je třeba k přihláškám dodat do 7 dnů tyto podklady:

a) slovo o souboru do programové brožury;
b) slovo o autorovi (autorech), resp. o inscenační tradici hry do programové brožury;
c) fotografie z inscenace použitelné pro tisk a propagaci;
d) sdělení v kterých dnech se soubor zúčastní národní přehlídky (počet mužů a žen) od - do, včetnì požadavkù na zajištění vstupenek.

Uzávěrka doručení přihlášek je 15. června 2007.

Jednotlivé přihlášky musí být doloženy kopií odborného hodnocení přikládaného porotou k nominaci na národní pøehlídku KDP. K hodnocení je třeba připojit jména členů kolektivu, který inscenaci posoudil a nominoval či doporučil. Za přijaté budou považovány přihlášky, doručené k termínu uzávěrky ve

Přiznali se všichni

Páteční, předposlední rozborový seminář slavně „vykopl“ Jiří Hraše slovy „Viděli jsme méně obvyklý žánr pohádky pro dospělé s neobvykle mladým obsazením.“ A hovořil dále o naivismu, jenž byl hlavním rysem hry Chvaletických. *“Hrálo se se zřetelnou chutí, zájmem a zaujetím. Naivismus chce upřímnost, přesnost a určitou dávku nadsázky,“* řekl režisér a dodal, že herci přinášejí na jeviště značnou dávku civilu, což je šťastná poloha pro realizaci takového námětu. *“Méně šťastná se mi však zdála hudba,“* zchladil trochu rozebíraný soubor porotce, jemuž se zdála hudba zřetelně delší než bylo bezpodmínečně nutné. *„Některé písně byly nešťastně zařazené, takže pak vypadávaly z kontextu a buď špatně natočené nebo špatně reprodukované,“* uzavřel svou řeč Jiří Hraše.

„Musím se přiznat, že jsem se velmi dobře bavila. Dostali jste mě. Originalitou tvaru, který nic nekopíruje, bere si vzory, ale neparoduje,“ rozhovořila se Marie Caltová, jež si posteskla nad tím, že nemá pana Loňku ve svém dramaturgickém okruhu. *„Oceňuji upřímné zaujetí souboru pro věc, líbila se mi energie, která z představení šla a vyrovnávala herecké výkony. Velmi jsem ocenila, že dokážete říkat i vulgarismy rozkošně a lehce, takže pak vulgárně nezní.“*

Pak se však na soubor plzeňská dramaturgyně obrátila s jednou otázkou do diskuse. Týkala se scény usmíření mlynáře s mlynářkou: *“Jde mi pouze o délku téhle scény, zda by nestálo za zvážení ji znovu posoudit,“* nabádala soubor Jen Tak členka poroty, která se pak vytasila s jednou výtkou: *„Když dokončíte výstup, hledáte díru, kudy z jeviště odejít. Ale vy byste měli držet postavu až za kulisy. Je to maličkost, kterou ale divák potřebuje vidět.“*

Předseda poroty František Laurin přebral slovo od porotkyně Máši a konstatoval, že se až zachvěl, byť je zkušený porotce, když Máša pronesla slova – musím se přiznat: *„Čekal jsem, co ta Máša řekne!“*

„Tak já se vám přiznám,“ navázal scénograf Petr Kolínský, *„že mi bylo v divadle s vámi něco mezi 16 a 20 lety. Pak jsem sice v hasičárně zase zestárnul, ale v divadle jsem byl mladý.“* Pochvaloval si novou omlazující kůru a pokračoval: *„Na scéně jste vytvořili obraz velkolepého pohádkového světa, ale vlastně si na pohádku jen hrajete. A hlavní hrdinové mají proti vám ostatním ještě jednu výhodu navíc – jsou maskovaní, takže se jim*

hraje snáze, protože se za ni trochu schovají,“ vysvětlil důvod nošení tmavých brýlí vysockými rány výtvarník. A přiznal se ještě jednou, že nepoznal Stázinku: *„I ta je tak dobře maskovaná, že jsem nepoznal tu křehkou, až éterickou dívenku v drsné rokerce, kterou vidím nyní.“*

Maska posune podle scénografových slov herce ještě více do postavy. Například představiteli mlynáře by možná pomohly i vousy na gumičce, aby mohl lépe zahrát muže o minimálně jednu generaci staršího, protože jinak vypadá pořád jako malý kluk. A když už Marie Caltová řekla, co ji dostalo, svěřil se i Petr Kolínský: *„Právě ta scéna usmíření. Děti často vidí, jak se rodiče hádají, rozvádějí, chovají se k sobě hnusně. Není přece nic krásnějšího, než když si úplně obyčejně dospělí řeknou, že se vlastně mají rádi. To musí dostat i toho puberťáka, který normálně do divadla moc chodit nechce.“*

„Tak a je na mně, abych přišel se svou troškou do mlejna,“ přiznal se i František Laurin, kterého zaujalo, že představení z jeviště dýchá, je hráno pohromadě a je vidět, že všem je na jevišti společně dobře. *“Tahle inscenace má viditelnou duši,“* charakterizoval ji předseda poroty a podotkl, že ačkoliv se hra pohybuje námětově v rámci červené knihovny, herci nepodlehli kouzlu té naivity, ale vědomě v její rovině pracují. *„Snad jediné poznámky bych měl k temporytmu představení. A to nezávisí na rychlosti řeči. Mohu mluvit pomalu a ve mně se může odehrávat bouřlivě rychlé drama,“* vysvětloval režisér a pedagog, jenž míní, že změna temporytmu by hře pomohla. Záležet by si herci měli nechat také na stejné úrovni hlasitosti svých projevů. *“Jinak pak docházíme k tomu, že si divák říká: rozumím – co říká – rozumím – cože – rozumím. Z těchto rozdílů pak vzniká nepozornost diváka.“*

Na závěr svého slova pak František Laurin přidal i kousek vlastní zkušenosti z práce s hudbou při představení: *„Když připravuji inscenaci, tak se mi zdá každá muzika krátká. Během dalších repríz mám zase pocit, že její délka je velká a ruší zbytečně diváka.“*

K diskusi se přidal i Jiří Hlávka, jenž doznal, že se nesmírně po celý večer bavil a zároveň se neskutečně sžíral závistí: „*Ta kupa mladých lidí, které bychom my v našem souboru potřebovali, Pokud byste se stěhovali, tak do Libice, prosím!“* prováděl nestydatý nábor nových duší do řad Vojanových libický herec. Ale to nebyl jediný důvod závisti: *„I já, několikahodinový vypravěč vtipů, jsem měl osobní potě-*

přehlídky a odborné rady NIPOS ARTAMA.

Navrhovatelé odpovídají za navržení pouze takových inscenací, které korespondují s koncepcí národní přehlídky a které splňují stanovená kritéria účasti souborů. Programová rada národní přehlídky KDP je oprávněna odmítnout návrhy, které tuto koncepci a kritéria prokazatelně nerespektují. Rozhodnutí programové rady národní přehlídky je závazné.

Za regionální přehlídku je pro potřeby těchto propozic považována taková přehlídka, která respektuje vymezení přehlídky venkovských divadelních souborů a je otevřena divadelním souborům bez ohledu na jejich regionální příslušnost. Regionální přehlídka, která odmítne soubor, aniž by v jejím programu bylo zařazeno pět inscenací splňujících podmínky Statutu, nemá právo uplatňovat nominaci na národní přehlídku KDP.

Odborné poroty regionálních přehlídek či výběrů mohou doporučit neomezený počet inscenací s uvedením pořadí výběru do programu národní přehlídky KDP.

Právo nominace jedné inscenace na národní přehlídku KDP mají regionální přehlídky, na něž je takové právo vyhlašovatelem delegováno (je tzv. licencovanou přehlídkou), jichž je předem daný počet a které dále splňují tyto podmínky:

a) zúčastní-li se regionální přehlídky či výběru nejméně pět venkovských divadelních souborů splňujících podmínky propozic;

b) všechny inscenace v přehlídce byly posouzeny stejnou, nejméně tříčlennou odbornou porotou a pokud byl alespoň jeden z členů odborné poroty osobou znalou úrovně národní přehlídky a tento člen souhlasí s nominací. Za takové osoby jsou pro účely těchto propozic považováni členové odborné poroty KDP, členové programové rady KDP a vyhlašovatelem jmenované osoby, znalé úrovně NP KDP.

Každá nominace a doporučení musí být doloženy hodnocením s výrazným sdělením, v čem vidí navrhovatel výjimečnost, inspirativnost či jinou premisu opravňující zařazení inscenace do programu národní přehlídky. Ředitelé regionálních přehlídek musí ve svých návrzích uvést závažné důvody, proč inscenace neprošla regionální přehlídkou. **Tato hodnocení budou zveřejňována ve zpravodaji národní přehlídky Větrník.**

Programová rada národní přehlídky musí ve svém rozhodnutí také navrhnout pořadí náhradních inscenací.

V kompetenci přípravného vý-

KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM
38. národní přehlídka venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
13. - 20. října 2007

PROPOZICE

38. Krakonošův divadelní podzim vyhlašuje Svaz českých divadelních ochotníků. Spoluvyhlašovatelem je město Vysoké nad Jizerou za finanční podpory Libereckého kraje.

Pořadatelem je Občanské sdružení Větrov ve Vysokém nad Jizerou, spolupořadateli divadelní spolek KRAKONOŠ ve Vysokém nad Jizerou, Městská knihovna ve Vysokém nad Jizerou a občanské sdružení Vobskočák ve Vysokém nad Jizerou.

Krakonošův divadelní podzim je koncipován jako národní přehlídka venkovských divadelních souborů a soutěž probíhající formou regionálních přehlídek nebo výběrů.

Národní přehlídky venkovských divadelních souborů a regionálních přehlídek nebo výběrů venkovských divadelních souborů se mohou zúčastnit divadelní kolektivy mající sídlo v místě, které má charakter venkovské obce, tj. sídlo nemá více než 5.000 obyvatel.

V rámci národní přehlídky budou realizovány rozborové semináře a další vzdělávací, kulturní a společenské akce. Jednotlivá představení bude hodnotit odborná porota, která je pověřena navrhnout vyhlašovateli inscenace k účasti na Jiráskově Hronovu (JH). V závěru přehlídky budou na návrh odborné poroty oceněny přípravným výborem národní přehlídky nejlepší výkony souborů i jednotlivců.

Vyhlašovatel národní přehlídky KDP doporučuje programové radě JH nejlepší inscenaci z přehlídky k účasti na JH. Programová rada nemá povinnost tyto inscenace do programu JH přijmout. Pokud navrhované inscenace již byly uvedeny v základním programu Jiráskova Hronova, nelze návrhy uplatnit.

Program národní přehlídky stanoví programová rada jmenovaná vyhlašovatelem a pořadatelem přehlídky na základě:

a) návrhů z regionálních přehlídek;
b) návrhů z regionálních výběrů;
c) návrhů organizací divadelních amatérů (jejich vrcholových orgánů);

a to v uvedeném pořadí a dále případně:

d) návrhů ředitelů regionálních přehlídek, pokud inscenace ze závažných důvodů neprošla regionální přehlídkou;
e) návrhů programové rady národní

šení z každého vašeho fóru, který prostě BYL a neurazil nikoho od 10 do 97. Text je krásný a chytrý. Zklamal nás jedině vodník, od něhož jsme čekali, že po replice hek, hek pronese, jakmile skočí do rybníka žbluňk," kabonil se přehlídkový poeta. A pak z něj vypadlo, že ho zklamaly ještě girls, ale důvod nechtěl prozradit. (jn)

Ztichlá jitra

Očekávaná návštěva z ministerstva kultury včera skutečně dorazila. Přijela ředitelka oddělení kultury Zuzana Malcová a Ivana Vozková, která dle slov Svatky Hejralové je ta dobrá duše, hlídající správnost podaných grantů. Obě dámy byly přítomny poradě přípravného výboru, kde se posléze zavzpomínalo i na návštěvu s tehdejším ministrem Pavlem Dostálem. Ten byl zde obdarován šálou měřící téměř dvanáct metrů, kterou musel nosit v náručí, když ji měl přehozenu kolem krku.

A pominut nemohl být ani středeční výpadek proudu, který okamžitě vyvolal vzpomínky na hronovské nevydařené představení sovětského souboru, který přijel s hrou A jitra jsou zde tichá. *„Jeli lán světa do Hronova, postavili jeviště a po osmi minutách vypadl proud, který naskočil až po třech hodinách,"* vzpomínal Vlastík Ondráček.

„A my jsme byli všichni rádi," doplnila Z. Malcová a dodala, že celý incident měl ještě minimálně dvouměsíční dohru plnou vyšetřování, zda se nejednalo o schválnost, která vyvrcholila projednáváním na UV KSČ. Tenkrát to jistě byla situace více než nepříjemná, ale včera už vyvolávala na tváři přítomných úsměvy.



(jn)

Tak tedy znova

Dnešním představením vyvrcholil letošní ročník semináře Klubu režisérů SČDO, který probíhal ve zdejší sokolovně. Vždy hodinu po obědě se zde schází každým rokem skupinka režisérů, kteří si vyměňují zkušenosti pod vedením lektorského týmu ve složení – ing. Dušan Zakopal (vedoucí klubu, režisér, místopředseda SČDO), MgA. Jiří Hraše (režisér, SČDO), Petra Kohútová (dramaturgyně) a pedel JUDr. Jaromír Kejzlar.



Vedoucí semináře sice oznamoval, že dnes bude provedení Písní sladké Francie, kterými se letos režiséři zabývali, vehementně odmítl však zvát obecenstvo. Dokonce každému řekl: *„Běda, jak přijdete.“* Přesto nás přišlo celkem dost. V předsálí jsme byli vyzváni, abychom si odložili s tím , že budeme zamčeni.

Když jsem si krátké představení v klidu užívala, pochopila jsem, proč se to tady divadelníkům tak líbí a proč se tak rádi vracejí. Hlediště si notovalo s jevištěm známé písně, před i po se zde příjemně klábosilo a vůbec vůkol vládla pohodová atmosféra.

A jestli si snad aktéři z klubu režisérů mysleli, že se zalekneme jejich skandování, jak mohou začít znovu, tak se tedy moc mýlili. Ani jeden z nás se nelekl, ba naopak, těšíme se na příští rok, kdy tedy začnou znovu. (jn)





chovský přijel a hned se hrnul na jeviště, kde si vystřihnul jen tak, letmo, své první představení Nebe



na zemi. Domníváme se podle ozvěn ze sálu (tehdy jsme již ďoubali do stroje 8. číslo Větrníku), že jako obvykle měli úspěch. Takže se dnes máte na co těšit.

(red.)



Přijdou i letos

Líbil se vám minulý rok taneční pár, který zahájil hemžení na parketu o Sejkoráku? Pokud ano, pak vám můžeme slíbit (respektive slíbil to Honzík Hejralů), že Jakub Boháč a Monika Kindlová, kteří si ve své kategorii vytančili třídu A, v rytmech latinsko-amerických zahájí sejkorácké bálování i letos.

(red)



„Asi hercem.“

Je to snažší?

„Ano, nemám zodpovědnost za ty ostatní. Když pak jedeme na soutěž, coby herec nesu na trh jen svou kůži. Jako režisér nesu tu svou ale i těch, které jsem do své hry obsadil.“

A chtěl jsi někdy být profesionálním hercem?

„*Byla tady taková nabídka, ale tenkrát mě ten dotyčný postavil před rozhodnutí – buď budu jeden z mnoha vzadu v Praze, nebo jeden z několika vepředu tady u nás. Já se rozhodl pro Libici a nikdy jsem nelitoval. Kdybych měl možnost znovu volit, rozhodl bych se stejně. Pro divadlo*.“

Jarda Vondruška je jedním ze zakládajících členů občanského sdružení Vobskočák. Myslím, že spousta návštěvníků přehlídky moc netušila, co to vlastně Vobskočák je. Možná, když zašli na výstavu, napadlo je, že to vlastně musela být veliká legrace.

„To byla, ale zároveň to i ohromně pomáhalo přehlídce. Vznikli jsme hlavně proto, aby někdo byl k ruce zdejší technice, ať už se stavěním sálu na ples nebo se škrábáním brambor. Později se přes nás přelévaly i peníze na vzdělávací semináře, které při přehlídce probíhaly. A hlavně jsme byli takový klub recesistů. Bylo to krásný v tom, že jsme něco chystali, vznikala tady skvělá představení.“

To je z těch fotek i vidět. Ale co se stalo. Já mám totiž pocit, že Vobskočák je hlavně o rumu a bramborách?

„Tak to dnes možná vypadá, ale to je až ten druhotný, průvodní jev. Skutečně jsme teď ve fázi, kdy rádi vzpomínáme na to, co bylo. A už konečně musíme buď začít něco dělat, nebo musí přijít radikální změna.“

Něco jako palácový převrat?

„Tak nějak, protože teď jsme uvízli na mrtvém bodě a nejde to tam, ani zpátky.“

Doufejme, že k razantní změně dojde, třeba i tím, že se do VOBSKOČÁku dostanou nové, mladé tváře. (jn)



Včera večer jsme se opět vrátili k oblíbeným nočníkovým představením, po kterých náročný divák dlouho volal. (Ono, jindy nebylo místo, a tak je to tak trochu z nouze ctnost.) Podařilo se a pravý oře-

Jen aby mě necpal do Bohdalky

Slávka Hubačíková letos slaví své jubileum - neuvěřitelných sedmdesát let. A tak jsme si při této příležitosti sedli spolu na půdičku a povídali si. O jejím životě, který byl vždy neodmyslitelně spjat s divadlem. Slávka hrála nejen ve vysockém souboru, ale odskočila si i do Semil, kam se provdala, hrála chvíli v Jilemnici, kde bydlela, když přestavovala domek, hostovala v Libici. Ale nejvíce krásných rolí i roliček dostala ve Vysokém.

„Těch titulů je hromada. Když jsem tuhle otevřela krabici s fotografiemi, ani jsem nepoznala, z čeho všeho jsou. Na to, že jsem byla amatérská herečka, se mi mnoho snů splnilo. Několik ne, ale to už tak v životě jde,“ vypráví Slávka Hubačíková, která vzpomíná ráda na léta, kdy pracovala jako jedna ze dvou hostesek, nebo na práci nejprve ve „velkém“ dětském souboru, posléze u Vrabčáků, kteří vznikli v 1986. a teď už vodí Slávce svoji drobotinu.

Když si Slávka v programu přečetla o Defilé pohárku SČDO, tak si prý hezky zavzpomínala: *„Já jsem totiž takovej šťastnej člověk, byla jsem na osmadvaceti ročnících a ne že bych vždycky zvítězila, ale do toho 3.místa jsem se umístila. Jednou tam vznik velikej spor kolem poudačky, jestli je to hereckej monolog nebo není a tak Jarmilka Drobná řekla – tak si děte to tam říct jen tak vobyčejně, samozřejmě, že to je monolog. Já jsem prostě vždycky soutěžila ráda,“* svěřila se Slávka Hubačíková, která zatoužila znovu stanou na místě těch mladých lidí z Defilé, ale už se prý bojí. *„Mohlo ,ale nemuselo by to dopadnout dobře.“*

Zajímalo mě, co bylo tím prvním impulsem, který ji přivedl k divadlu. „*U nás to bylo v rodině. Tatínek byl výborný zpěvák, maminka taky, jenže ta tak často nehrála, protože měla nás se sestrou, jsme dvojčata. Vlastně začala hrát, když už jsme se mohly jít taky podívat na divadlo. Sestra ale k divadlu nikdy nečuchla*,“ vypráví Slávka a říká, že ony dvě jsou tak odlišné vzhledem i povahou, společnou mají jen lásku k práci s dětmi. Slávka se ráda a dobře učila, a tak chtěla být dětskou zdravotní sestrou a udělat si prý trochu kumštík. Všechno ale dopadlo jinak. Sestra měla nález na plicích, takže kvoty do textilu šla plnit Slávka a Miládka pracovala v jesličkách. *„Jakmile to bylo možné, udělala jsem si školu pro exter-*

ní učitelky klasického a lidového tance a pohybové výchovy. Ze čtyřiceti šesti přihlášených nás absolvovalo jedenáct. Dva roky jsem učila na LŠU v Turnově a pak jsem se musela do Vysokého přestěhovat, zůstala jsem sama s dětma a s prací byl konec.“



Díky svému vzdělání se stala vrchní choreografkou všech vysockých operetek. *„Když jsme dělali Valdaufinky Nejlíp je u nás a Nazdar tati, byl se ve Vysokém podívat pan Valdauf. Nejdřív tu byl na zapřenou, to jsme nikdo nevěděl. Pak mi nabídl místo v Teplicích. Třeba jen na dva tři roky, ale já jsem kvůli dětem nechtěla. Sebrat se, jít někam do nejista a táhnout za sebou dvě děti, když si zvykly tady ve škole, to jsem nechtěla. Ani dokud byly holky malý, jsem jim to neříkala. Ono to mezi těma profíkama taky není tak ideální. Asi by se mi ve světě líbilo, ale nikdy jsem toho nelitovala,“*

I na poli ochotnického divadla sehrála spoustu pěkných rolí. *„Lidi mě tu měli rádi, že mně bylo vždycky rozumět, dobrej hlasovej fundus jsem měla, a mně se vždycky na Vysokým dobře žilo.“*

Zeptala jsem se, na co je opravdu hrdá. *„Já se moc nehrdím. Nikdy ale nezapomenu na Betlémskou hvězdu, kde jsem měla roli Archanděla Gabriela, on tam toho textu moc neměl, ale von je všude ten andílek, takovej všudybýlek to je. Když jsem zpívala tam nahoře nad jevištěm gloria – dyť mě šel mráz po zádech! Hráli jsme to po tři vánoce a lidi si mysleli, že z toho bude nová tradice. Škoda, že není.“* Než hrála Kláru v Hubačově Domě na nebesích jeli se s Hejralovými, Pepčou a Mařenkou, na ten kus podívat do Josefova Dolu, kde hrála Kláru Hanka Dohnalová. *„No, a my na to koukali, věděli jsme, že tak to hrát nemůžeme. Půjdeme do toho vůbec?“* vzpomíná Slávka. Pak rozhodla Mařenka. Práce to prý byla ukrutná, ale tuze hezká. *„Režíroval to s námi Pavel Hora, to jsme byli všichni ještě mladší. A von to měl tak vokoukaný vod těch profíků, že já jsem se jen bála, aby mě necpal do ňáký Bohdalky. Když jsem ji v tom viděla, tak jsem si říkala, ano, zase jsem jiná, ona tam tak šámala těma dlouhejma krokama… Ale ten Pavel nás dobře znal, von věděl, kdo na co stačí. Pan Hejral nejstarší byl kouzelnej funebrák. S ním být na jevišti, to byl požitek. Honzík Hejral (dnešní kapelník), ten hrál Fandu, toho mýho bráchu, pan Pohanka, takovej trošičku Miloš Kopecký fyziognomií, ten krásně zahrál mýho tátu. A i epizody se povedlo Pavlovi pěkně obsadit. Tu mršku, co si táta přivede, hrála Liduška Blažková, Jardu Cardu, dělníka, co mu dá Klára přes držku, hrál Pecák. Myslím si, že celkově to byla taková šťastná volba. A s Hejralovejma jsem hrála ráda.“*



Kromě krásných rolí na činoherním jevišti, byla Slávka třicet let Kašpárkem, A byla jím prý ráda. Takže, přejme jí, aby byla ráda dál, čím bude chtít. (jn)

Hercem od páté třídy

Druhý jubilant, šedesátník, začal vědomě hrát divadlo v páté třídě. *“Ve čtvrté jsme nacvičili cosi ještě povinně, ale v té páté už se nás ptali, kdo chce a já jsem chtěl,“* a tak začal Jaroslav Vondruška s divadlem. Nepochází vyloženě z divadelní rodiny, i když tatínek prý hrál, a dokonce i režíroval, jak vyšlo nedávno najevo. Bohužel to Jarda nikdy nepoznal na vlastní kůži.

Během studií byl požádán o režii pohádky – Popelka, kde se seznámil se svou pozdější ženou Helenkou. A taky se při téhle práci zapřísáhl, že už nikdy režírovat nebude. Nikdy tenhle slib ale nesplnil. Díky tomu začal režijně spolupracovat také s Vláďou Dědkem, což prý byla velmi poučná spolupráce.

A kým jsi raději, hercem nebo režisérem?